

Blok tematyczny: Życie szkoły

Temat dnia: Poznajmy się.

Cel lekcji: Kształcić rozumienie ze słuchu. Rozwijać kompetencje komunikacyjne. Zwiększać motywację do nauki języka. Wdrażać do wyszukiwania wskazanego materiału w opracowywanym tekście. Uświadomić uczniom różnicę między oficjalnym a nieoficjalnym sposobem powitań. Stworzyć wzorcowe sytuacje komunikacyjne ułatwiające ćwiczenia w dialogach. Ćwiczyć umiejętność dialogowania. Rozwijać umiejętności współpracy w grupie. Zaktywizować wszystkich uczniów do pracy. Wdrażać do posługiwania się nowym słownictwem. Wdrażać do poprawnego pisania.

Pomoce:

Uczeń: przybory szkolne.

Nauczyciel: Tekst opowiadania dla każdego ucznia, tabelki gramatyczne, kartki z opisami czasowników do zabawy językowej, wklejka z przykładowym dialogiem dla każdego ucznia.

Zapis w dzienniku: Powitanie wprowadzające w tematykę lekcji. Podanie bieżącej daty i krótkie ćwiczenie z liczebnikami. Opowiadanie o Ali i jej powrocie do domu przez park. Rozumienie ze słuchu. Prawda czy fałsz. Oficjalny i nieoficjalny sposób powitań. Wyszukiwanie w tekście niezbędnych fragmentów. Co oficjalne a co nie - charakterystyczne zwroty w języku polskim. Kiedy i kto *dzień dobry*, a kiedy *cześć*? Dialogowanie na podstawie przeanalizowanych w grupie zwrotów. Ćwiczenie w łączeniu sytuacji z odpowiednim dialogiem. Utrwalenie materiału poprzez zadanie domowe.

Przebieg:

1. Powitanie wprowadzające w temat.

Przykład: *Dzień dobry wszystkim, którzy lubią powitania. Dzień dobry wszystkim, którzy wstają wcześniej rano. Dzień dobry wszystkim, którzy wiedzą, jak przywitać się z nauczycielką. Dzień dobry wszystkim, którzy zawsze kłaniają się sąsiadom.* (po każdym zdaniu wstają ci uczniowie, którzy identyfikują się z tym, co powiedział N. Taki sposób powitania to wstępne ćwiczenie komunikacyjne, zmobilizowanie klasy do słuchania ze zrozumieniem od początku lekcji i jednocześnie rodzaj rozruchu słownikowego).

2. Oznaczenie daty. Krótkie - obecne na każdej lekcji ćwiczenia z liczebnikami.

Który dzisiaj jest?

Dzisiaj jest 25 (dwudziesty piąty) września 2018 (dwa tysiące osiemnastego) roku.

2. Rozumienie ze słuchu.

Polecenie N:

Przeczytam dwa razy opowiadanie. Wypełnijcie, proszę, zadanie "prawda czy fałsz". Nie muszę nic objaśniać, bo znacie formułę tego ćwiczenia, prawda? Zabierajmy się zatem do pracy:

	P	F
Akcja opowiadania rozpoczyna się po wyjściu bohaterki ze szkoły.	X	
Przez park wracała do domu tylko Ala.		x
Ala chętnie przypatrywała się mijającym ją samotnikom.	X	
W parku panowała absolutna cisza.		x
"Nowy" siedział pod rozłożystą wierzba.		x
Chłopak miał rude włosy.	X	
Ala przywitała się z kolegą bardzo oficjalnie.		x
Janek pochodził z Krakowa.		x
Ala i Janek zadeklarowali wzajemną przyjaźń.	X	

3. Wspólne ustalenia w sprawie udzielonych odpowiedzi. Uczniowie samodzielnie sprawdzają wyniki swojej pracy. N. ułatwia im to , czytając odpowiednie fragmenty tekstu źródłowego.

4. Oficjalny i nieoficjalny sposób powitań.

N. rozdaje uczniom przeczytany tekst i prosi, by podkreślili w nim fragment, kiedy bohaterowie witają się ze sobą.

Uczeń odczytuje głośno wskazany fragment.

Pytanie N:

Dlaczego Ala uznała, że Janek jest oficjalny w swoim powitaniu? (ponieważ przedstawił się imieniem i nazwiskiem, a młodzież przedstawia się zwykle tylko imieniem, zastosował też zwrot grzecznościowy: "miło mi", który w mniemaniu Ali stosują przede wszystkim dorośli).

Objaśnienie N:

W oficjalnych sytuacjach Polacy zawsze przedstawiają się imieniem i nazwiskiem. Dobrze jest zastosować także zwrot grzecznościowy: "bardzo mi miło" albo "bardzo mi przyjemnie" w odpowiedzi na czyjeś przedstawienie się.

*Dorośli witają się wyrażeniem: **Dzień dobry lub dobry wieczór.***

*Młodzież między sobą mówi raczej : **cześć** albo **hej**, ale do dorosłej osoby nie wypada młodemu człowiekowi powiedzieć **cześć**, chyba że sytuacja jest zupełnie nieoficjalna i ma podłoże swojskie, rodzinne.*

Przykłady: Cześć, mamusiu. Cześć, wujku. Ale nigdy nie: Cześć, pani. Musi być : Dzień dobry pani.

Uczniowie odczytują otrzymane na kartkach wzory. Ćwiczą w parach czytanie, a następnie prezentują swoje umiejętności w dialogach na środku klasy.

Wzory.

Nowy uczeń przychodzi do szkoły i przedstawia się nauczycielce.

Uczeń - Dzień dobry, nazywam się Jan Nowak. Jestem nowym uczniem 5 klasy.

Nauczycielka - Dzień dobry , Janku. Bardzo mi miło. Nazywam się Zofia Kun, będę twoją nową wychowawczynią. Zapraszam do klasy.

Do pokoju nauczycielskiego wchodzi dyrektor z nową nauczycielką:

Dyrektor: Dzień dobry Państwu, chciałem przedstawić naszą nową koleżankę. Pani Stefania Ryś.

Stefania Ryś: Dzień dobry.

Nauczyciele: Podchodzą po kolei, podają rękę i przedstawiają się: Ewa Kowalska - język polski, Jan Bojko - fizyka(itp.)

Na poczcie - odbiór listu poleconego.

Klient: Chciałem odebrać list polecony.

Pani z okienka: Pana nazwisko? I poproszę od razu o pana dowód osobisty.

Jan Muzalewski.

Do Janka przychodzi kolega, którego nie zna jego mama:

Franek: Dzień dobry, jestem Franek Oczkowski, czy zastałem Janka?

Mama: Miło mi, Franku, wejdź, proszę, zaraz go zawołam.

W szkole spotykają się dwie mamy uczniów:

Pani Kwietniewska: Dzień dobry, przepraszam, czy Pani Ludwikowska?

Pani Ludwikowska: Tak, to ja.

Pani Kwietniewska: Bardzo mi miło, jestem Kwietniewska, mama Wojtka.

Pani Ludwikowska: O, dzień dobry, nasi chłopcy siedzą razem, również bardzo mi miło.

Marta przychodzi do cioci z polecenia mamy.

Cześć, ciociu! Mama prosiła, abym przyniosła ci tę książkę.

O, świetnie! Witaj , Martusiu, Właśnie na Ciebie czekałam. Napijesz się soku czy herbaty?

Dyrektor szkoły wita uczestników olimpiady przedmiotowej

Dzień dobry Państwu, witam serdecznie uczestników olimpiady oraz ich opiekunów, nauczycieli i rodziców.

Dwie koleżanki na korytarzu szkolnym:

Cześć, jestem Zosia, jak masz na imię.

Cześć, jestem Marta.

5. Ćwiczenie w pisaniu.

N. mówi: *Wybierzcie, proszę, jeden z wzorów i przepiszcie go do zeszytu.*

6. Ćwiczenie.

Przedstawiamy się:

Połączcie powitania przedstawione w pierwszej kolumnie z właściwymi zdaniami z drugiej kolumny.

Dzień dobry, nazywam się Jan Nowak.	Chłopiec do mamy swojego kolegi
Cześć, Jestem Jurek.	Dziewczynka do nowo poznanej koleżanki
Dzień dobry, jestem Janek Nowak.	Uczennica odpowiada na pytanie o imię
Mam na imię Basia.	Kolega do koleżanki
Cześć, jestem Basia.	Rodzik do nauczyciela swojego dziecka

Zadanie domowe

Uczniowie dostają ćwiczenie wydrukowane na kartce z poleceniem: Dobierz odpowiedni dialog do krótko opisanego sytuacji, podczas której poznają się dwie osoby. Dwa dialogi przepisz starannie do zeszytu, a jednego naucz się na pamięć.

Sytuacje

- A. Uczeń szkoły i drugi uczeń, który dopiero rozpoczyna naukę w tej szkole.
- B. Dwie panie w biurze: petentka i urzędniczka.
- C. Dwaj mężczyźni na kursach językowych.
- D. Dwie mamy w szkole przed wywiadówką.
- E. Chłopiec i mama koleżanki, którą przyszedł odwiedzić.

Dialogi, które należy dobrać do sytuacji.

-Przepraszam, czy pani Kowalska? Na portierni powiedziano mi, że sprawę załatwię z panią. -Tak, proszę bardzo, to ja. Jak się pani nazywa? -Joanna Gil. -Rzeczywiście, pani dokumenty są u mnie, proszę siadać.
-Dzień dobry. Nazywam się Piotrek Kuc. Czy zastałem Marysię. -Proszę cię wejść. Zaraz ją zawołam.
-Dzień dobry Pani, czy może mama Jasia? -Tak, to ja. -Bardzo mi miło, jestem Anna Kowalska, mama Franka, nasi chłopcy siedzą razem. -O! Bardzo się cieszę, też chciałam panią poznać. Zofia Nowak.
-Dzień dobry, nazywam się John Brown. -Bardzo mi miło, jestem Ivan Kryłow. Skąd pan jest? -Z Anglii, a pan? -Ja z Kijowa. Miło mi.
-Cześć, przepraszam cię, jestem Jurek, wychowawczyni mówiła, że będę z tobą siedział w jednej ławce. -Cześć, tak, tak. Jestem Zenek, właśnie czekam tu na ciebie.

Aneks dla N.

Ala szła ze szkoły przez park. Świeciło słońce, spacerowali rodzice z wózkami, było gwarno. Nie ona jedna wybrała tę drogę. Na wszystkich alejkach pełno było chłopaków i dziewczyn ze szkolnymi plecakami. Biegali, pokrzykiwali, opowiadali sobie o tym, co było na wakacjach. Powrót do szkoły właśnie dlatego jest taki przyjemny, że po dwóch miesiącach widzisz dobrze znane twarze. Za niektórymi tęskniłeś, za innymi wcale nie, ale i tak cieszysz się, bo fajnie się spotkać po tak długim czasie. Ala szła sama, bo miała trochę samotniczą duszę i park skłaniał ją do różnych obserwacji. Zajęte sobą koleżanki opowiadały z przejęciem różne historyjki, a Ala wolała słuchać. Dźwięk rozmów pomieszany z szelestem sukienek na wietrze, trzask piłek uderzających o ziemię i szum liści. Ala chętnie wypatrywała też podobnych jak ona ludzi. Pojedynczy przechodnie wyglądali i poruszali się jakoś inaczej. Jakby osobni z wyboru. Na ławce pod starym dębem siedział chłopak, którego dostrzegła dziś rano na sali gimnastycznej podczas uroczystego rozpoczęcia roku szkolnego. Zdaje się, że dołączył do równoległej klasy. Chyba nie przyjęli go najlepiej, bo Ala słyszała podczas uroczystości głupie komentarze na temat jego dość długich, płomiennorudych włosów. Ala była dobrą obserwatorką.

- Cześć, jestem Ala, widziałam cię dzisiaj w szkole pierwszy raz. Jesteś nowy?
 - Dzień dobry. Nazywam się Janek Wrona, miło mi. Tak, jestem nowy.
 - Zawsze jesteś taki oficjalny?
 - Czy ja wiem, chciałem po prostu zrobić na tobie dobre wrażenie. W klasie mi się nie do końca udało.
 - Nie przejmuj się, też kiedyś byłam nowa. Po jakimś czasie wszystko minie. A skąd jesteś?
 - Z Poznania. Mój tata podjął tutaj dobrą pracę i w ciągu dwóch tygodni odmieniliśmy całe swoje życie.
 - Przejmujesz się?
- Nie, dlaczego, lubię zmiany. Poczekam spokojnie, aż mnie zaakceptują.
- Fajnie, ja też zawsze czekam i to jest bardzo dobra metoda, sprawdza się. Ludzie zaczynają się tobą interesować, podchodzą coraz bliżej, odpowiadają na twoje subtelne uśmiechy...
 - Czuję, że zostaniemy przyjaciółmi. Fajnie, że dołączyłeś do naszej szkoły - powiedziała Ala z szerokim uśmiechem.
 - No, to witaj, moja nowa przyjaciółko. W którą stronę idziesz?
 - Prosto przed siebie, przez cały park, a potem w lewo do mostu.
 - No, to chodźmy, idę w tę samą stronę. (Ilona Lasota)

;